

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Moniki Zimnoch-Branickiej

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2024 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 5 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 1074/22

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- rozwiązuje orzeczenie o łącznej karze pozbawienia wolności zawarte w pkt IV wyroku;
- uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do A. S. w zakresie czynów z pkt I i VI wyroku (I i III aktu oskarżenia) i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania;
- w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt V wyroku na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w pkt II wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 30 listopada 2021 r. godz. 17.40 do 2 grudnia 2021 r. godz. 12.08;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. J. 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując wydatki tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 159/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 1074/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut oskarżyciela publicznego	
1.	obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. oraz art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez uniewinnienie oskarżonego A. S. od czynu zarzucanego w pkt III aktu oskarżenia w sytuacji gdy nie wystąpiła żadna z przesłanek wskazanych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przy jednoczesnym uznaniu, iż czyn z art. 286 § 1 k.k. zarzucony aktem oskarżenia w pkt III wobec A. S. stanowi czyn współkarany następczy, co winno skutkować	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	uzupełnieniem opisu czynu z pkt I tj. czynu będącego podstawą skazania.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Apelacja wniesiona przez oskarżyciela publicznego jest zasadna, a wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wobec oskarżonego A. S. zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2022 r. III KK 35/21, że w przypadku przyjęcia konstrukcji czynu współukaranego sąd w wyroku skazującym, zgodnie z treścią art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., uzupełnia opis czynu będącego podstawą skazania i wymiaru kary o znamiona czynu współukaranego lub też przypisuje sprawcy czyn główny z zaznaczeniem, iż czyn ten obejmuje inny czyn potraktowany jako czyn uprzedni lub następczy. Nie może natomiast w odniesieniu do zarzucanego i przypisanego czynu współukaranego oskarżonego uniewinnić ani umorzyć w tym zakresie postępowania karnego.</p> <p>Wobec powyższego ma rację oskarżyciel, że przyjęcie, iż określony czyn stanowi współukarany czyn uprzedni lub następczy nie daje podstawy do uniewinnienia oskarżonego od tego czynu. Należy podkreślić, że jakkolwiek wcześniej w orzecznictwie wyrażane były w omawianej kwestii różne poglądy, w tym o konieczności uniewinnienia oskarżonego od tego z dwóch zarzucanych mu czynów, który</p>	

spełnia przesłanki do uznania go za współukarany (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1974 r., Rw 513/74, i z dnia 16 kwietnia 1984 r., Rw 167/84 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 czerwca 2002 r., II AKa 109/02) albo też umorzenia postępowania - tak jak to uczyniono w tej sprawie - w oparciu ujemną przesłankę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. (zob. wyroki Sądów Apelacyjnych: w Lublinie z dnia 16 stycznia 2001 r., II AKa 248/00, i w Katowicach z dnia 10 lutego 2005 r., II AKa 22/05, oraz Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2007 r., III KK 432/06), jednak obecnie dominujący jest pogląd, że w przypadku przyjęcia konstrukcji czynu współukaranego sąd w wyroku skazującym, zgodnie z treścią art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., uzupełnia opis czynu będącego podstawą skazania i wymiaru kary o znamiona czynu współukaranego lub też przypisuje sprawcy czyn główny z zaznaczeniem, iż czyn ten obejmuje inny czyn potraktowany jako czyn uprzedni lub następczy. Stanowisko to zostało najpełniej przedstawione w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 lutego 2006 r., II AKa 360/05, a zaprezentowaną w tym orzeczeniu argumentację, zaaprobowaną również w wyrokach Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 2 października 2007 r., II AKa 211/07, i z dnia 20 stycznia 2010 r., II AKa 256/09 (A. Marek, P. Gesikowski, Konstrukcja czynów współukaranych i jej implikacje praktyczne, Prok. i Pr. 2004, nr 10, s. 16 i n.). Sąd Okręgowy w tym składzie uznaje za trafną, nie znajdując powodów tak natury faktycznej, jak i przede wszystkim prawnej, aby od poglądu wyrażonego w tym

pierwszym orzeczeniu odstępować. Ponadto w glosie do wyroku sądu apelacyjnego z dnia 19 lutego 2015 r., II AKa 513/14 wskazano istotną okoliczność, że zgodnie z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. sąd powinien w wyroku skazującym uzupełnić opis czynu będącego podstawą skazania i wymiaru kary o znamiona czynu współukaranego. Taki sposób rozstrzygnięcia sprawy, po pierwsze, oddaje całą zawartość kryminalną zachowań sprawcy, po drugie zaś umożliwia, pomimo niewymierzenia kary za czyn współukarany, uwzględnienie jego popełnienia przy wymiarze kary za przestępstwo główne oraz - po trzecie - nie przekreśla możliwości (w przypadku apelacji prokuratora na niekorzyść) skazania sprawcy przez sąd odwoławczy, jeżeli uzna on, że nie zachodzą warunki do zastosowania konstrukcji czynu współukaranego.

Podsumowując tę część wyводу stwierdzić należy, że prawidłowym rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie powinno być uznanie oskarżonego, jeżeli taka będzie ocena sądu rozpoznającego sprawę, w ramach zarzutów z pkt I i III aktu oskarżenia za winnego popełnienia jednego czynu obejmującego oba czyny, w tym współukarany, a zakwalifikowanego z przepisu stanowiącego czyn główny, uzupełnionego o znamiona czynu współukaranego. Omówione wyżej uchybienie implikować musiało uchylenie pkt I i VI zaskarżonego wyroku.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, iż poczyniona przez Sąd Okręgowy analiza prawna w odniesieniu do naruszenia art. 413 § 2 pkt 1 kpk i jego wpływu na treść wyroku przemawiała za

uwzględnianie apelacji oskarżyciela publicznego.	
Wniosek	
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy A. S. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim w zakresie pkt I i VI zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec zasadności zarzutu podniesionego przez oskarżyciela publicznego, wniosek apelacyjny zasługiwał na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

-----	-----
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2023r. sygn. akt II K 1074/22 został uchylony w odniesieniu do oskarżonego A. S. co do punktu I i VI przez Sąd Okręgowy z uwagi na treść przepisu art. 454 § 1 kpk nie mógł skazać oskarżonego, wobec którego w pierwszej instancji wydano wyrok uniewinniający.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Konfrontacja apelacji prokuratora i uzasadnienia zaskarżonego wyroku, doprowadziła Sąd II instancji do przekonania, iż w realiach tej sprawy zarzuty prokuratorskie są trafne, a rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego od czynu współukaranego błędne.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Procedując po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, analizując kwestie prawne wskazane przez Sąd Odwoławczy.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2023r. sygn. akt II K 1074/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana